

Štev. 9. in 10.

V Ljubljani, 1. kimavca 1917.

Leto XVIII.

Večerna molitev.

*Na oblaku Bogek
plava nad zemljó,
angelji srebrni
pojejo mu pesmi,
godejo sladkó.*

*Zlat je ves oblaček,
zlato vse nebo . . .
Deca, glej oblaček,
roke skleni, k Bogku
moli zdaj gorkó!*

*Moli deca v hiši,
križa se z roko:
„Čuvaj nas, o Bogek,
varuj nas, ko v spanje
se zapre oko . . .“*

*Na oblaku Bogek,
sliši prošnjo to ;
angeljev pa tisoč
z neba deco stražit
pošlje na zemljo.*

*Nina — nana — deci
angelji pojo,
godejo na gosli
pesmi, ki jim domek
samo je nebo.*

*Sluša deca, sanja,
smeje noč se uso . . .
Nina — nana — nočka
z angelji jo ziblje,
poje ji sladko . . .*

Jos. Vandot.